

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201429
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201429.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ Z., bytom P., 2/ B., bytom P., proti odporkyni Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves, Novoveská 17/A, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Šrobárom, so sídlom AK Laurinská 12, Bratislava, za účasti: 1/ U., bytom P., 2/ A., bytom P., 3/ B., bytom Z., 4/ X., bytom Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 30. júna 2011, č. 7230/08, na odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. apríla 2013, č. k. 3Sp/39/2011-133, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. apríla 2013, č. k. 3Sp/39/2011-133 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) odmietol podľa § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako oneskorene podaný opravný prostriedok navrhovateľov proti rozhodnutiu odporkyne z 30. júna 2011, č. k. 7230/08, ktorým zamietla ako nedôvodné podanie navrhovateľov z 13. októbra 2008 spoločne s doplnením podania z 09. marca 2010, ktorým sa navrhovatelia domáhali vydania predbežného opatrenia na ochranu proti zrejmemu zásahu do pokojného stavu v zmysle ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd tak rozhodol, keď preskúmaním podmienok pre súdny prieskum vo veci zistil, že napadnuté rozhodnutie odporkyne adresované navrhovateľovi v 1. rade bolo tomuto uložené na pošte dňa 04. júla 2011 a tento zásielku prevzal osobne až 22. júla 2011; zásielka adresovaná navrhovateľke v 2. rade bola uložená na pošte dňa 04. júla 2011 a táto ju osobne prevzala 11. júla 2011.

Krajský súd mal za to, že u oboch navrhovateľov, ktorí sa v danom období zdržiavali na uvedenej adrese, ktorú skutočnosť navrhovateľ v 1. rade i v zastúpení navrhovateľky v 2. rade na pojednávaní dňa 23. apríla 2013 nevyvrátil, potom v prípade obidvoch navrhovateľov v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) tu platí fikcia doručenia rozhodnutia dňa 07. júla 2011, keď osobné prevzatie napadnutého rozhodnutia navrhovateľom v 1. rade dňa 22. júla 2011 a navrhovateľkou v 2. rade dňa 11. júla 2011 je s poukazom na platnú fikciu doručenia, právne irelevantné. V danom prípade potom 15-dňová zákonná lehota na podanie odvolania končila obom navrhovateľom dňom 22. júla 2011 (piatok).

Podľa krajského súdu, ak potom navrhovatelia podali svoje odvolanie dňa 25. júla 2011, toto bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty, a teda oneskorene.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP. v spojitosti s § 246c OSP analogicky ako pri zastavení konania tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia namietajúc, že nebola splnená doručovacia podmienka v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku. Poukazovali na to, že poštový doručovateľ adresáta písomností (navrhovateľov v 1. a 2. rade) žiadnym spôsobom neupovedomil, že príde písomnosť znovu doručiť v určený deň a hodinu. Namiesto toho doručovateľ uložil písomnosť na pošte, bez vykonania nového pokusu o doručenie.

Z uvedených dôvodov nemôže podľa navrhovateľov platiť fikcia doručenia rozhodnutia dňa 07. júla 2011 keďže nový pokus o doručenie nebol poštovým doručovateľom ani oznámený a ani nebol vykonaný. Ak by bol vykonaný, nenastala by fikcia doručenia.

Navrhovatelia boli toho názoru, že v prípade navrhovateľov v 1. a v 2. rade, ak zásielku prevzali, o čom nemá ani krajský súd pochybnosti, nemohla nastať fikcia doručenia.

Mali za to, že sme napadnuté rozhodnutie (navrhovateľ v 1. rade osobne prevzal dňa 22. júla 2011 a navrhovateľka v 2. rade osobne prevzala dňa 11. júla 2011) bolo včas prevzaté a odvolanie, ktoré bolo dňa 25. júla 2011 bolo podané včas a v zákonnej lehote.

Žiadali preto odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení na odvolanie s poukazom na ustanovenie § 24 správneho poriadku mala za to, že krajský súd dostatočným spôsobom skúmal, či sú splnené zákonné podmienky pre vznik fikcie doručenia. Krajský súd podľa odporkyne pristúpil v priebehu konania pred súdom k zisťovaniu, či sa navrhovatelia zdržiavali na adrese bydliska, teda pristúpil k zisťovaniu podstatnej zákonnej náležitosti pre vznik fikcie doručovania. Zvyšné zákonné náležitosti je možné overiť objektívne z obsahu doručenky, ktorá je pre prípad úplnosti (ak obsahuje všetky predpísané náležitosti) verejnou listinou osvedčujúcou priebeh doručovania písomnosti.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súd ako vecne správne potvrdil.

Účastníci konania v 3. a 4. rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedli, že nevedia posúdiť včasnosť podania opravného prostriedku zo strany navrhovateľom. Poukázali však na zmenu okolností prípadu a síce, že tú časť ich domu, ktorú navrhovatelia napádajú, dostavali, skolaudovali a zapísali do katastra nehnuteľností.

K vyjadreniu predložili rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave z 05. februára 2009 č. A/2009/1065-2/HLO, ktorým bolo zamietnuté odvolanie navrhovateľova rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves 6, DNV 2008/452/X/24/dsp/Šo z 30. septembra 2008 týkajúce sa dodatočného povolenia stavby „Prestavba, prístavba, nadstavba rodinného domu - P., na pozemku parc. č. XXXX, v k. ú. M. pre stavebníkov U., A., obaja bytom P. a B. a X., obaja bytom Z.“, bolo potvrdené. Taktiež pripojili rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, Odbor katastrálnych konaní 08. apríla 2013 č. vkladu: N., ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Účastníci konania v 1. a 2. rade odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov je potrebné vyhovieť.

Obsahom pripojeného administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že rozhodnutím z 30. júna 2011, č. k. 7230/08, odporkyňa ako samosprávny orgán v zmysle ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov s poukazom na ustanovenie § 5 zákona

Občianskeho zákonníka a § 46 správneho poriadku zamietol ako nedôvodné podanie navrhovateľov z 13. októbra 2008 spoločne s doplnením podania z 09. marca 2010, ktorým sa navrhovatelia domáhali vydania predbežného opatrenia na ochranu proti zrejmemu zásahu do pokojného stavu v zmysle ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka.

Rozhodnutie bolo navrhovateľom síce doručované do vlastných rúk, avšak zrejme po prvom a jedinom neúspešnom pokus o doručenie zásielka bola uložená na pošte, a to pre oboch navrhovateľov dňa 04. júla 2011. Navrhovateľ v 1. rade zásielku osobne prevzal dňa 22. júla 2011 a navrhovateľka v 2. rade dňa 11. júla 2011.

Podľa § 24 ods. 1, 2 správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Citované zákonné ustanovenie upravuje spôsob doručovania rozhodnutí a spôsob tzv. náhradného doručenia. Pri náhradnom doručení ide o právnu fikciu, že za podmienok ustanovených v zákone sa zásielka považuje za doručení, aj keď to v skutočnosti tak nie je. Takýmto spôsobom možno písomnosť doručiť len za predpokladu, že adresát sa v mieste doručenia zdržiava, avšak nebol zastihnutý. Ak sa adresát v mieste doručenia z akýchkoľvek dôvodov nezdržiava, zásielku treba vrátiť správnemu orgánu ako nedoručiteľnú. Opačný postup by mohol byť dôvodom aj na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku.

Trojdnňová lehota začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po upovedomení adresáta o uložení písomnosti. Ide o zákonnú lehotu, ktorú správny orgán nemôže predĺžiť.

Úpravou tzv. náhradného doručenia uvedenou v ustanovení § 24 ods. 2 správneho poriadku zákonodarcu nepochybne sledoval cieľ a účel odstrániť určité prípady právnej neistoty spôsobenej bezdôvodným nepreberaním zásielok adresátom a zabrániť snahám spôsobiť prietahy v konaní alebo dokonca zmariť konanie. Podmienkami vzniku fikcie doručenia písomnosti je zachovanie predpísaného postupu doručovateľom a tiež, aby adresát, ktorý nebol doručovateľom zastihnutý, sa v mieste doručenia zdržiaval.

V preskúmvanej veci nebol problém v splnení druhej podmienky pre fikciu doručenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a uvedených zásad, ale v použití nesprávnej doručenky a tým v nezachovaní zákonom predpísaného postupu doručovateľom.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia § 24 ods. 2 správneho poriadku na to, aby mohla nastala zákonná fikcia doručenia písomnosti do vlastných rúk, musí byť splnených súčasne (kumulatívne) niekoľko predpokladov:

1. adresát v mieste doručenia nebol zastihnutý,
2. adresát sa v mieste doručenia zdržiaval,
3. doručovateľ adresáta vhodným spôsobom upovedomil, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu,
4. nový pokus o doručenie zostal bezvýsledný,
5. písomnosť doručovateľ uložil na poste a adresát o tom vhodným spôsobom upovedomil.

Ak nie je splnená niektorá, čo i len jedna z uvedených podmienok, fikcia doručenia nemôže nastať.

V preskúmvanej veci bolo z obsahu administratívneho spisu odporcu preukázané, že v danej veci doručenky preukazujúce doručenie rozhodnutia odporcu navrhovateľom neobsahujú všetky predpísané náležitosti, a že teda nebol dodržaný zákonný postup v bodoch 3. a 4., nakoľko doručovateľ

navrhovateľov neupovedomil, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu a nevykonával ani nový pokus o doručenie, ktorý by zostal bezvýsledný, ale zásielku priamo po prvom neúspešnom pokuse uložil na poštu.

Takýto spôsob doručenia rozhodnutia odporkyne nemožno považovať za súladný s ustanovením § 24 ods. 2 správneho poriadku, a preto ak krajský súd opravný prostriedok navrhovateľom odmietol ako oneskorene podaný, odňal tým navrhovateľom možnosť konať pred súdom.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave musel podľa § 250ja ods. 3 veta druhá zrušiť a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom súc viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto uznesení (§ 250ja ods. 4 OSP) s prihliadnutím na zásadu procesnej ekonomie (aby sa nemusel znova opakovať proces doručovania rozhodnutia odporkyne) vec meritórne prejedná a o nej rozhodne.

V ďalšom konaní rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 242 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.